

Lovforslag nr. L 58. Fremsat den 24. oktober 2001 af skatteministeren (Frøde Sørensen)

Forslag

til

Lov om ændring af skattestyrelsesloven og lov om vurdering af landets faste ejendomme

(Styrkelse af den kommunale ligning mv.)

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (Skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 859 af 13. september 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

§ 1

1. § 1 med overskrift ophæves, og i stedet ind-sættes:

»Kommunalbestyrelsen

§ 1. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for, at der hvert år udarbejdes en plan for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde, og at planen følges. Planen skal tage hensyn til de anvisninger og de planer, der er nævnt i § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udpeger en person, der er ansat i kommunen, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds af-gørelser.

Samarbejde om skatteforvaltning

§ 1 A. To eller flere kommunalbestyrelser kan i fællesskab udpege en person, der er ansat i en af kommunerne, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde ved-rørende alle eller grupper af skattepligtige i de pågældende kommuner, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. Den centrale told- og skatteforvaltning, jf. § 12, skal skriftligt orienteres om samarbejds-

aftalen senest en måned, før samarbejdet iværk-sættes. Det samme gælder, hvis kredsen af delta-gere i samarbejdet eller kredsen af skattepligtige, der er henført under samarbejdet, ændres, el-ler hvis samarbejdet ophæves. Etablering, ophæ-velse eller ændringer som nævnt af et samarbej-de kan kun ske fra en 1. juli.

Stk. 3. Kommunalbestyrelser, der samarbejder om ligning, kan lade udarbejde en fælles lig-ningsplan. En fælles ligningsplan fritager ikke den enkelte kommunalbestyrelse for ansvaret ef-ter § 1, stk. 1.

Ligningscentre

§ 1 B. To eller flere kommunalbestyrelser kan henlægge de opgaver, der påhviler kommunal-bestyrelsen som skattemyndighed, til bestyrel-sen for et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, vedrørende alle skat-tepligtige i de pågældende kommuner. Deltagere i fællesskabet må alene være de kommuner, som henlægger skattemyndigheden til fællesskabet, jf. dog § 11, stk. 2.

Stk. 2. Etablering af et kommunalt fællesskab eller ændring af et kommunalt fællesskab ved ind- eller udtræden af kommuner skal ske med virkning fra en 1. juli. Det samme gælder, hvis fællesskabet ophæves.

Stk. 3. Den centrale told- og skatteforvaltning, jf. § 12, skal skriftligt orienteres om samarbejds-aftalen senest en måned, før det kommunale fæl-lesskab begynder sit virke. Det samme gælder

ændringer i samarbejdsaftalen, herunder opsigelse af aftalen.

Stk. 4. Det kommunale fællesskabs overordnede ledelse varetages af en bestyrelse. Bestyrelsen sammensættes af mindst en repræsentant for hver af de deltagende kommunalbestyrelser.

Stk. 5. Bestyrelsen er ansvarlig for, at der udarbejdes en plan som nævnt i § 1, stk. 1. Planen udarbejdes som en fælles plan for det kommunale fællesskabs ligningsarbejde.

Stk. 6. Bestyrelsen udpeger en person, der er ansat i det kommunale fællesskab, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde, jf. § 1, stk. 2. Bestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser.«

2. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. To eller flere kommunalbestyrelser kan etablere et fælles skatteankenævn, hvis de er enige om:

- 1) Antallet af medlemmer af nævnet.
- 2) Fordelingen af pladserne i nævnet mellem de berørte kommuner.
- 3) Sekretariatsbetjeningen af nævnet.

Herudover er det en betingelse for nævnets oprettelse, at den centrale told- og skatteforvaltning skriftligt er orienteret om samarbejdsaftalen senest en måned før funktionsperiodens begyndelse, jf. stk. 3.«

3. I § 6, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 1. og 2. pkt., kan et fælles skatteankenævn etableres i den ordinære funktionsperiode for resten af denne periode, hvis etableringen har sammenhæng med etablering af et samarbejde som nævnt i § 1 A eller et fællesskab som nævnt i § 1 B. Funktionsperioden for medlemmerne af de skatteankenævne, der erstattes af det fælles skatteankenævn, afkortes dermed tilsvarende.«

4. I § 10, stk. 2, 3. pkt., udgår: », hvor denne er forhindret.«

5. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunalbestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnet. Sekretariatet skal have en leder.

Stk. 2. Sekretariatsbistanden skal udføres af ansatte i kommunen eller af ansatte i en anden kommune eller i et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B. En kommune, der deltager i et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B, kan vælge at lade kommunens skatteankenævn se-

kretariatsbetjene af andre kommunalt ansatte end ansatte i fællesskabet.

Stk. 3. Skatteankenævnet kan lade sekretariatet være repræsenteret ved nævnets møder.«

6. I § 12 A indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Skatteministeren kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse eller med bestyrelsen for et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B om udførelse af ligning af juridiske personer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen, henholdsvis det kommunale fællesskab.«

7. I § 13, *stk. 1*, indsættes efter »hvert år«: »et- eller flerårig«.

8. § 15 ophæves.

9. § 16 affattes således:

»§ 16. De forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne efter § 12, § 13 og § 14, samt selskabsligning efter § 12 A, stk. 1.«

10. I § 18, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder kommunale fællesskaber som nævnt i § 1 B.«

11. I § 20 C, *stk. 1*, ændres »Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelse« til: »Opgørelse«.

12. I § 21, *stk. 3*, indsættes som 6. *pkt.*:

»Skatteankenævnet kan fastsætte en frist på ikke under 14 dage for afgivelse af en sådan udtalelse overfor skatteankenævnet.«

13. I § 23, *stk. 1, nr. 6*, udgår: », og § 20 C, stk. 1.«

14. § 36, *stk. 1*, affattes således:

»§ 36. De lokale skattemyndigheder og de statslige skattemyndigheder kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse, bortset fra tilfælde som nævnt i § 35, stk. 4.«

15. § 38 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 38. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

§ 38 A. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skatte kredse og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger. Skatteministeren kan i øvrigt oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer under den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 2. Skatteministeren kan bemyndige statslige told- og skatteforvaltninger eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelse på ministerens forretningsområde. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser, herunder om at afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.«

§ 2

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 18. september 2001, foretages følgende ændring:

1. § 39 A, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den sekretariatsbistand, der er nævnt i stk. 1, kan med vurderingsrådets godkendelse ydes af to eller flere kommuner i fællesskab.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2002.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Det primære formål med lovforslaget er at styrke den kommunale ligning ved at give den enkelte kommunalbestyrelse større mulighed for at organisere forvaltningen efter netop denne kommunes særlige behov og de forvaltningsopgaver, kommunen skal varetage.

Der lægges således op til at give kommunerne flere og bedre muligheder for at samarbejde om skatteforvaltningen, herunder mulighed for at anvende fælles ligningsplaner, henlægge samarbejdet i et særligt kommunalt fællesskab og etablere fælles skatteankenævn midt i den ordinære funktionsperiode.

Herudover stilles der forslag om at tydeliggøre skatteministerens muligheder for løbende at tilpasse organisationen af den statslige told- og skatteforvaltning til dagens krav.

Overordnede mål for organiseringen af skatteforvaltning

1. Skatteforvaltningen er i dag delt i en statslig og en kommunal ligning.

Den kommunale ligning omfatter personer og dødsboer, mens den statslige ligning omfatter selskaber og andre juridiske personer. I praksis udfører kommunerne i vidt omfang selskabsligning på statens vegne. Derudover fører staten tilsyn med den kommunale ligning.

De kommunale ligningsafgørelser vedrørende personer og dødsboer kan administrativt påklages til kommunale skatteankenævne og derefter til Landsskatteretten. Ligningsafgørelser vedrørende selskaber mv. kan administrativt kun påklages til Landsskatteretten.

2. Den stadigt stigende kompleksitet i samfundet og de øgede krav fra borgerne om offentlig service har medvirket til, at mange kommuner de seneste år har etableret samarbejder med nabokommuner om at løse skatteforvaltningsopgaven. Ønsket med disse samarbejder har været at styrke det faglige miljø og opnå effektiviseringsfordele. Dertil kommer de bedre mulig-

heder, som et samarbejde kan give, for at foretage den nødvendige investering og udnytte de muligheder, der ligger i den digitale forvaltning.

Det er regeringens opfattelse, at denne udvikling i den kommunale skatteforvaltning er god, fordi den skaber en faglig dybde og styrke i den kommunale forvaltning, samtidig med at udviklingen kan medvirke til at frigøre ressourcer fra løsningen af skatteforvaltningens opgaver.

3. Det fremgår af regeringens publikation »En holdbar fremtid, Danmark 2010«, at det vil være nødvendigt at flytte ressourcer fra administration til velfærdsservice. Det vil således være nødvendigt at reducere ressourceforbruget til administrative funktioner, så hovedparten af de kommende års begrænsede nyrekruttering kan reserveres til kernefunktioner i den offentlige velfærdsservice.

Det er Skatteministeriets vurdering, at skatteområdet kan bidrage hertil ved en mere hensigtsmæssig organisering, der samtidig kan forenkle en kompliceret struktur.

4. Med de krav, der i dag stilles til skatteforvaltningen, og med de muligheder, der ligger i den digitale forvaltning, vil det være hensigtsmæssigt at tilskynde til en udvikling, hvor indsatsen koncentrerer på færre ligningsenheder, der kan løse skatteforvaltningsopgaven på en stadig mere effektiv og smidig måde.

Regeringen vil gerne understøtte en sådan udvikling. Samtidig vil regeringen gerne anerkende den store indsats, der i mange kommuner gøres i disse år for at forbedre ligningen.

Derfor er ønsket med dette lovforslag at åbne for etablering af egentlige kommunale ligningscentre landet over på frivillig basis. Disse centre vil, hvis de får den tilstrækkelige faglige tyngde, størrelse og stabilitet, også kunne få tilbudt selskabsligningsopgaven under statens ansvar, således at hele ligningsarbejdet centrerer om kommunale ligningscentre, mens statens rolle i alt overvejende grad reduceres til at udarbejde ligningsplaner, føre tilsyn med den kommunale ligning, vedligeholde indberetningsordningerne, ligne

de helt store selskaber mv. og behandle skattestraffesagerne.

Etablering af store kommunale ligningscentre vil endvidere kunne mindske behovet for det særlige statslige tilsyn med, at den kommunale ligning sker på behørig og ensartet måde.

På længere sigt kan det, bl.a. i lyset af konsekvenserne af den digitale forvaltning, ikke udelukkes, at det kan blive hensigtsmæssigt, at der i sådanne store, effektive fællesskaber kan indgå opgaver, som i dag varetages af staten, således at der sker en sammen-smeltning af kommunal/statslig opgaveløsning.

Lovforslaget

1. Ligningen af personer og dødsboer ligger i dag i kommunerne. Ligningen ledes af en embedsmand.

Kommunerne kan med skatteministerens godkendelse gå sammen om at udpege en øverste ligningsansvarlig embedsmand. Den enkelte kommunalbestyrelses ansvar for ligning ændres ikke derved.

Der foreslås, at denne godkendelsesordning erstatte med en ordning, hvorefter kommuner, der indgår aftale om at udpege en fælles ligningsansvarlig, blot skal orientere Told- og Skattestyrelsen herom, i rimelig tid inden udpegningen iværksættes. Herved tydeliggøres, at kommunalbestyrelserne har ansvaret for, at skatteforvaltningen organiseres på en sådan måde, at de krav, som bl.a. de øverste ligningsmyndigheder fastsætter for ligningens udførelse, kan opfyldes.

Af hensyn til ligningsplanlægningen foreslås, at sådanne samarbejder kun kan etableres fra en ligningsplanperiodes begyndelse, det vil sige fra en 1. juli.

Fremover vil kommunale samarbejder på skatteområdet kunne etableres uafhængigt af landets inddeling i told- og skatteregioner.

2. Det foreslås, at kommunalbestyrelser skal kunne gå sammen om at etablere kommunale fællesskaber efter § 60 i lov om kommunernes styrelse til løsning af de opgaver, der i dag er henlagt til den kommunale skattemyndighed.

Det kommunale fællesskab bliver en selvstændig forvaltningsmyndighed, adskilt fra den almindelige kommunale forvaltningsmyndighed, idet fællesskabet overtager de forvaltningsopgaver, der er henlagt til de kommunalbestyrelser, der står bag oprettelsen af fællesskabet.

Aftaler om etablering af et sådant kommunalt fællesskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed, det vil sige de for hvert amt nedsatte tilsynsråd, idet aftaler, hvori Københavns Kommune eller Frederiksberg Kommune deltager, alene skal godkendes af indenrigsministeren. Efter forslaget skal

Told- og Skattestyrelsen blot orienteres om etableringen af det kommunale fællesskab i rimelig tid, inden etableringen iværksættes.

Formålet med at skabe kommunale fællesskaber om skatteforvaltning er at give kommunalbestyrelserne et stærkt organisatorisk redskab til at danne store og effektive administrationsfællesskaber på skatteområdet. Fællesskaberne skal således ledes af en bestyrelse, der sammensættes af mindst én repræsentant for hver af de kommuner, der står bag etableringen af det kommunale fællesskab. Denne bestyrelse overtager den enkelte kommunalbestyrelses ansvar for, at der udarbejdes en ligningsplan, og at planen følges, samt for at udpege en embedsmand til at have ansvaret for ligningen. Bestyrelsen får endvidere bl.a. ansvaret for fællesskabets regnskaber og budgetter, ansættelsen af ledende medarbejdere i fællesskabet og organiseringen af fællesskabets arbejde.

Med denne ledelsesform får kommunale fællesskaber om skatteforvaltning en mere administrativt orienteret ledelse end de kommunalbestyrelsesledede forvaltninger og dermed mulighed for en mere effektiv ledelse af en stor organisation, hvori mange kommuner deltager.

3. I dag skal hver enkelt kommune årligt udarbejde en plan for ligningen af kommunens borgere. Planen skal følge den overordnede plan, Ligningsrådet har godkendt for hele landet for det pågældende år.

Det foreslås, at kommuner, der samarbejder om skatteforvaltningen, skal kunne vælge at udarbejde fælles planer for den ligning, der udføres i samarbejdet.

Det foreslås endvidere, at Ligningsrådet skal kunne udarbejde flerårige landsplaner for ligningen. Ligesom de årlige ligningsplaner, Ligningsrådet udarbejder i dag, vil en sådan flerårig ligningsplan være bindende for kommunerne.

4. Klager over den kommunale ligning sker til det kommunale skatteankenævn. Også på dette område bevirker det store antal kommuner, at mange skatteankenævne kun har få sager og dermed ikke kan opbygge den fornødne erfaring i behandling af klager. Derfor kan kommuner i dag med skatteministerens godkendelse gå sammen om at etablere fælles skatteankenævne.

Det foreslås nu, at kommuner – uden skatteministerens godkendelse – skal kunne etablere fælles skatteankenævne, ikke kun for den ordinære fireårige funktionsperiode, men også i den ordinære funktionsperiode. Det sidstnævnte vil indebære, at skatteankenævne nedlægges i funktionsperioden. Baggrunden for forslaget er et ønske om, at fælles skatteankenævne skal

kunne dannes samtidig med samarbejder om fælles skatteforvaltning i øvrigt.

5. Skatteankenævn kan opdeles i besluttede led. Men formanden skal deltage i alle afgørelser. Hvis formanden har forfald, skal næstformanden deltage.

Kravet om formandens deltagelse i alle afgørelser kan være belastende i nævn med mange sager.

Derfor foreslås, at formanden og næstformanden sidestilles i disse situationer, således at et skatteankenævn kan vælge, om formanden skal deltage i alle afgørelser, eller om næstformanden kan tage nogle af sagerne.

6. Sekretariatsbetjeningen af skatteankenævn ydes efter skattestyrelsesloven af den kommunale skattemyndighed, medmindre der foreligger inhabilitet, i hvilke tilfælde ekstern sekretariatsbistand kan anvendes.

Der har over de senere år været tvivl om kommunernes adgang til at anvende ekstern sekretariatsbistand.

Det foreslås derfor – og i lyset af kommunernes muligheder for i øvrigt at samarbejde om skatteforvaltningen – præciseret, at kommuner skal kunne henlægge sekretariatsbistanden til en anden kommune, herunder til et kommunalt fællesskab, men ikke til andre eksterne.

7. De gennemsnitlige sagsbehandlingstider i skatteankenævn er for lange. Det skyldes mange forhold, herunder en klagers brug af en sagkyndig bistand med en »fuld kalender«.

Som bidrag til at nedbringe disse sagsbehandlingstider foreslås, at skatteankenævn over for klager, der har anmodet om at fremsætte en særlig udtalelse over for skatteankenævnet, skal kunne fastsætte en frist herfor i tilfælde, hvor det trækker ud med afgivelse af denne udtalelse.

8. Det foreslås at tydeliggøre grundlaget for skatteministerens ret til løbende at tilpasse organisationen af den statslige told- og skatteforvaltning inden for rammerne af finansloven.

Herved skabes et solidt grundlag for bl.a. en løbende tilpasning af den statslige skatteadministration til kommunale ønsker om samarbejder på tværs af landets inddeling i told- og skatteregioner.

9. Sekretariatsbetjening af vurderingsråd ydes efter vurderingsloven af kommunerne. Kommuner kan med skatteministerens godkendelse samarbejde om sekretariatsbetjeningen af et vurderingsråd, hvis vurderingsrådet accepterer samarbejdet.

Det foreslås at afskaffe denne godkendelsesordning, således at kommuner fremover kan vælge at samarbejde om sekretariatsbetjeningen af et vurderingsråd, blot vurderingsrådet er indforstået hermed.

Provenumæssige konsekvenser

I det omfang adgangen til etablering af kommunale ligningscentre udnyttes, vil det kunne medføre en mere effektiv og ensartet ligning, hvilket vil indebære øgede skattemæssige ændringer, såvel forhøjelser som nedsættelser.

Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at indebære en engangsudgift for Told•Skat på 1,9 mill. kr.

I takt med at kommunerne gør brug af de muligheder, som ligger i lovforslaget, vil der opstå effektiviseringsfordele i kommunerne og i Told•Skat (bl.a. til tilsyn).

Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget muliggør en mere effektiv ligning, hvilket kan indebære, at flere borgere kommer til at betale netop den skat, de skal, og hverken mere eller mindre.

Forhold til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring i Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Den Danske Skatteborgerforening, Advokatrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer samt relevante ministerier.

Høringssvarene og Skatteministeriets kommentarer hertil er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	I det omfang adgangen til etablering af kommunale ligningscentre udnyttes, vil det kunne medføre en mere effektiv og ensartet ligning, hvilket vil indebære øgede skattemæssige ændringer, såvel forhøjelser som nedsættelser.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	I takt med at kommunerne gør brug af de muligheder, som ligger i lovforslaget, vil der opstå effektiviseringsfordele i kommunerne og i Told•Skat (bl.a. til tilsyn).	Lovforslaget skønnes at indebære en engangsudgift for Told•Skat på 1,9 mill. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget muliggør en mere effektiv ligning, hvilket kan indebære, at flere borgere kommer til at betale netop den skat, de skal, og hverken mere eller mindre.	
Forhold til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ad § 1 og § 1 A: Den gældende § 1 i skattestyrelsesloven indeholder bestemmelser om kommunalbestyrelsens ansvar for ligningsplanen og for udpegningen af en ligningsansvarlig embedsmand. Derudover indeholder bestemmelsen regler om etablering af fælles skatteforvaltning mellem kommuner med skatteministerens godkendelse.

Det foreslås, at bestemmelsen redaktionelt opdeles i to paragraffer, § 1 og § 1 A.

Det foreslås i den forbindelse præciseret, at det sagsområde, som den ligningsansvarlige embedsmand har ansvaret for, ikke kun er de sagsområder, der er opregnet i § 2, men alle de sagsområder, der ved lov eller skatteministerens bestemmelse (det vil normalt sige i sagsudlægningsbekendtgørelsen) er henlagt til den kommunale skattemyndighed. Herved indrages forskudsregistrering og en række dispensationskompetencer under denne persons ansvarsområde.

Efter den gældende § 1, stk. 3, kan udpegnings af en fælles ligningsansvarlig for flere kommuner kun ske med skatteministerens godkendelse. Det foreslås, at dette godkendelseskrav erstattes af en pligt til skriftligt at orientere Told- og Skattestyrelsen om aftalen

om en fælles ligningsansvarlig. Underretningen skal gives senest en måned før, aftalen sættes i værk.

Baggrunden for forslaget er, at det overordnede ansvar for organiseringen af ligningen af personer og dødsboer i den enkelte kommune ligger hos kommunalbestyrelsen. Dette gælder også i samarbejdssituationer. Denne placering af ansvaret ønskes der ikke ændret på.

De statslige tilsynsmyndigheder bør kun gribe ind i en kommunes organisering af ligningen, hvis kommunen ikke lever op til de forventede resultater af ligningsarbejdet, jf. § 18, stk. 3. Tilsynsmyndigheden har derfor kun brug for at vide, hvordan ligningsarbejdet i kommunen er organiseret.

I forslaget om underretning ligger tillige, at Told- og Skattestyrelsen skriftligt skal orienteres senest en måned før en kommune enten udtræder af eller indtræder i et eksisterende samarbejde, eller kredsen af skattepligtige, der er henført under samarbejdet, ændres.

Manglende overholdelse af denne underretningspligt indebærer, at der ikke kan åbnes for - eller at adgang må nægtes til - at samarbejdet elektronisk trækker på oplysninger i de registre, som Told•Skat administrerer.

Det foreslås, under hensyntagen til ligningsplanlægningen, at et sådant samarbejde om en fælles ligningsansvarlig kun kan etableres, ophæves eller ændres ved ind- eller udtræden af kommuner eller ved

F. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

ændring af kredsen af skattepligtige, der er henført under samarbejdet fra en ligningsplansperiodes begyndelse, det vil sige fra en 1. juli.

I adgangen til at udpege en fælles ligningsansvarlig ligger ikke en adgang til at opdele den ligningsansvarliges opgaver. Den fælles ligningsansvarlige har *alle* den kommunale skattemyndigheds beføjelser over for de borgere, der er henført under samarbejdet. Men en kommune kan vælge kun at overføre en gruppe af skattepligtige under samarbejdet, f.eks. kun de erhvervsdrivende.

Det foreslås, at kommunalbestyrelser, der har etableret fælles skatteforvaltning, får ret til at lave fælles ligningsplaner for samarbejdet, jf. forslaget til § 1 A, stk. 3. Af systemmæssige årsager, og fordi muligheden for at udtræde af et samarbejde må bevares, vil bl.a. udsøgningskriterier dog fortsat skulle indberettes på hver enkelt af de samarbejdende kommuner.

Denne samarbejds mulighed fritager ikke den enkelte kommunalbestyrelse for ansvaret efter § 1, stk. 1, for, at der udarbejdes en plan for kommunens ligningsarbejde. Og kommunalbestyrelsen skal påse, at planen følges. Den enkelte kommunalbestyrelse skal således godkende den fælles ligningsplan i det omfang, planen vedrører ligningen af kommunens borgere. Men en fælles ligningsplan åbner for, at det ligningsarbejde, der udføres af den fælles skatteforvaltning, kan tilrettelægges mere effektivt, herunder at man i visse år kan vælge at koncentrere ligningsindsatsen på skatteydere i nogle af de samarbejdende kommuner med den virkning, at skatteydere i andre af disse kommuner ikke kontrolleres lige så grundigt i denne periode.

Ad § 1 B: Det foreslås, at der åbnes for, at kommuner, der ønsker at samarbejde om skatteforvaltning, kan danne et kommunalt fællesskab efter § 60 i lov om kommunernes styrelse til løsning af denne opgave.

Det indebærer, at der dannes en ny forvaltningsmyndighed, der overtager alle kommunalbestyrelsens opgaver som kommunal skattemyndighed. Der kan således ikke som ved samarbejder efter § 1 A foretages en delvis overførsel af skattepligtige under fællesskabet. Og muligheden for samarbejde efter § 1 B kan ikke bruges, hvis ikke hele skattemyndigheden overføres fra hver af de deltagende kommunalbestyrelser. Eneste undtagelse er sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnet, jf. forslaget under § 1, nr. 5.

Baggrunden for forslaget er, at det samarbejde, som kommuner kan etablere efter § 1 A, hvorved der ikke flyttes kompetence fra den enkelte kommunalbestyrelse, skønnes ikke at skabe mulighed for dannelse af en

organisation, der er tilstrækkelig stærk til effektivt at styre samarbejder mellem et større antal kommuner.

Efter § 60 i lov om kommunernes styrelse kræver »aftaler om samarbejde mellem kommuner, som vil medføre indskrænkning i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter denne lov, . . . tilsynsmyndighedens godkendelse, medmindre andet særligt er hjemlet i lovgivningen.«

Det følger af bestemmelsen, at aftaler om etablering af kommunale fællesskaber skal godkendes af de for hvert amt nedsatte tilsynsråd, jf. den kommunale styrelseslovs § 48, stk. 1, idet aftaler, hvori Københavns Kommune eller Frederiksberg Kommune deltager, alene skal godkendes af indenrigsministeren, jf. den kommunale styrelseslovs § 60, stk. 1, 2. pkt.

Ved den kommunale tilsynsmyndigheds godkendelse sikres det bl.a., at samarbejdet er lovligt, og at samarbejdsaftalen i fornødent omfang indeholder bestemmelser om den kommunale tilsynsmyndigheds godkendelse af visse dispositioner, særligt beslutninger vedrørende ændringer eller ophævelse af aftalen og om ind- eller udtræden af fællesskabet.

Bestyrelsen for det kommunale fællesskab, der dannes efter den kommunale styrelseslovs § 60, får bevillingsmyndigheden på det forvaltningsområde, der overføres til fællesskabet, jf. den kommunale styrelseslovs § 40, stk. 2, 1. pkt., i stedet for de deltagende kommunalbestyrelser.

Efter forslaget kan etablering af et sådant kommunalt fællesskab, eller en kommunes indtræden i eller udtræden af et sådant kommunalt fællesskab, kun ske med virkning fra ligningsplanperiodens begyndelse, det vil sige en 1. juli.

Det foreslås, på linie med forslaget til § 1 A om udpegning af en fælles ligningsansvarlig, at de kommunalbestyrelser, der opretter et kommunalt fællesskab, blot skriftligt skal orientere Told- og Skattestyrelsen om etableringen senest en måned før, aftalen sættes i værk.

I underretningsordningen ligger tillige, at Told- og Skattestyrelsen skriftligt skal orienteres senest en måned før eventuelle ændringer i samarbejdsaftalen sættes i værk, eller samarbejdsaftalen bringes til ophør.

Manglende overholdelse af underretningspligten indebærer, at der ikke kan åbnes for - eller at adgang må nægtes til - at det kommunale fællesskab elektronisk trækker på oplysninger i de registre, som Told & Skat administrerer.

Efter forslaget skal alle kommuner, der henlægger den kommunale skattemyndighed til fællesskabet, være medlemmer af fællesskabet.

Efter forslaget skal det kommunale fællesskab ledes af en bestyrelse, der sammensættes af mindst én repræsentant for hver af de deltagende kommuner. Antallet af medlemmer, herunder sammensætningen af bestyrelsen fastsættes i samarbejdsaftalen.

De deltagende kommunalbestyrelser bestemmer selv, om der er kommuner, der skal repræsenteres med mere end én repræsentant.

Den enkelte kommunalbestyrelse bestemmer selv, om den person, der repræsenterer kommunen i bestyrelsen, tillige skal være medlem af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen bestemmer også selv, i hvilket omfang repræsentanten i sit bestyrelsesarbejde skal bindes af direktiver fra kommunalbestyrelsen, og i hvilket omfang repræsentanten skal orientere kommunalbestyrelsen om arbejdet i det kommunale fællesskab.

Bestyrelsen overtager de enkelte kommunalbestyrelses ansvar efter § 1 for ligningsplanen og for udpegningen af en ligningsansvarlig embedsmand. Bestyrelsen overtager også kommunalbestyrelsernes ansvar for den kommunale skatteforvaltning i øvrigt, men naturligvis ikke kompetencen til at udskrive skatter. Bestyrelsens opgaver bliver bl.a. at godkende det kommunale fællesskabs regnskaber og budgetter, ansætte ledende medarbejdere og godkende organisationen af fællesskabet. Bestyrelsen kan ikke behandle afgørelser, der er truffet under den ligningsansvarlige embedsmands ansvarsområde.

Mellemregninger mellem Told- og Skattestyrelsen og de kommuner, der deltager i det kommunale fællesskab, foretages med den pågældende kommune, og ikke med fællesskabet. Aftaler om et kommunalt fællesskab, herunder om fælles ligningsplaner ændrer således ikke ved reglerne for statens afregning til de enkelte kommuner. Vederlag for selskabsligning, der foretages af et kommunalt fællesskab, afregnes dog over for det kommunale fællesskab, jf. forslaget under § 1, nr. 6.

De medarbejdere, som det kommunale fællesskab beskæftiger, skal ansættes af fællesskabet, og ikke af de samarbejdende kommuner.

Henlæggelse af en kommunes skatteforvaltning til et sådant kommunalt fællesskab indebærer, at kommunens skatteforvaltning udskilles fra kommunens øvrige forvaltning, hvilket bl.a. kan have betydning for adgangen til at udveksle oplysninger mellem de enkelte dele af forvaltningen og for borgernes adgang til aktindsigt i udvekslede oplysninger.

I relation til Told- og Skattestyrelsens edb-systemer oprettes fællesskabet ikke som en ny myndighed, men etableres med et teknisk »myndighedsnummer«. Op-

lysninger om borgere mv. registreres som hidtil under den enkelte kommunes nummer. Begrundelsen herfor er, at den enkelte kommune skal kunne vælge at udtræde af fællesskabet.

Det er tanken, at der i samarbejde mellem Indenrigsministeriet, Skatteministeriet og kommunerne vil blive udarbejdet en vejledende standardvedtægt for etablering af kommunale fællesskaber som nævnt i § 1 B.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås at lempe de gældende betingelserne for etablering af fælles skatteankenævn mellem kommuner.

Det foreslås, at kommunalbestyrelser får en umiddelbar ret til - under Tilsynsrådets opsyn - at etablere fælles skatteankenævn, når visse i loven nærmere angivne betingelser er opfyldt. Kommunalbestyrelserne skal således ikke som i dag søge om skatteministerens godkendelse hertil.

Det foreslås, at der åbnes for, at fælles skatteankenævn skal kunne etableres inde i den ordinære fireårige funktionsperiode for resten af denne periode, men kun når etableringen er begrundet i et ønske om samtidig at etablere et samarbejde efter § 1 A eller § 1 B om skatteforvaltningen i øvrigt. En sådan ændring i funktionsperioden indebærer, at funktionsperioden for medlemmerne af de skatteankenævn, der nedlægges, afkortes tilsvarende. Men der vil kunne foretages genvalg som medlem af det nye skatteankenævn.

Forslaget indebærer imidlertid ikke en adgang til at afkorte funktionsperioden for medlemmerne af et skatteankenævn af andre grunde end ønsket om at etablere et fælles skatteankenævn.

Det foreslås, at kommuner skal kunne gå sammen om etablering af et fælles skatteankenævn på tværs af grænserne for landets inddeling i told- og skatteregioner.

Det foreslås, at kommuner, der ønsker at etablere et fælles skatteankenævn, stilles frit med hensyn til fordelingen af pladserne i nævnet. Kommunerne vil således f.eks. kunne vælge mellem at fordele pladserne efter »hoveder eller høveder«, eller en kombination heraf. Denne del af forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 15, hvorefter enkelte told- og skatteregioner kan bemyndiges til at udøve tilsyn med den kommunale ligning på tværs af landets opdeling i told- og skatteregioner i øvrigt.

Kommunerne bestemmer som hidtil selv, inden for rammerne af § 11, hvem der skal sekretariatsbetjene det fælles nævn.

Af hensyn til den tilsynsopgave med skatteankenævns arbejde, der påhviler de statslige told- og skattemyndigheder, skal kommuner, der etablerer et fælles skatteankenævn, underrette Told- og Skattestyrelsen skriftligt om samarbejdsaftalen senest en måned før funktionsperiodens begyndelse, således at Told- og Skattestyrelsen får tid til at tilrettelægge tilsynet med det nye skatteankenævn.

Til nr. 4

Skatteankenævn kan vælge at tilrettelægge administrationen således, at nævnet opdeles i besluttende led. Men formanden skal deltage i alle afgørelser. Hvis formanden har forfald, skal næstformanden deltage.

Kravet om formandens deltagelse i alle afgørelser kan være belastende i nævn med mange sager.

Derfor foreslås, at formanden og næstformanden sidestilles i disse situationer, således at et skatteankenævn kan vælge, om formanden kun skal deltage i enkelte af de besluttende led, mens næstformanden deltager i de øvrige besluttende led.

I tilfælde, hvor næstformanden får forfald, må formanden varetage næstformandens »formandsopgaver«.

Til nr. 5

Den gældende § 11 indeholder bestemmelser om sekretariatsbetjeningen af skatteankenævn, herunder om at sekretariatsbetjeningen ydes af den kommunale skattemyndighed, og at der kan anvendes eksternt bistand i tilfælde af inhabilitet.

Det foreslås nu at tydeliggøre kommunalbestyrelsens ansvar for, at kommunens skatteankenævn får den fornødne sekretariatsbistand. Men ligesom kommunalbestyrelsen ikke kan behandle skatteankenævnets afgørelser, kan kommunalbestyrelsen heller ikke behandle sekretariatets arbejde for skatteankenævnet i konkrete sager.

Det foreslås i den forbindelse præciseret, at sekretariatet skal have en leder, således at det enkelte nævnsmedlem ikke behøver at være i tvivl om, hvem i forvaltningen, der tegner sekretariatet.

Det foreslås præciseret, at sekretariatsbistanden som udgangspunkt kan ydes af alle ansatte i kommunen og ikke kun af den kommunale skatteforvaltning. Dette udgangspunkt gælder uanset hvilke opgaver, den pågældende i øvrigt arbejder med i kommunen, men den pågældende må naturligvis ikke være inhabil som nævnt i forvaltningslovens kapitel 2 i den konkrete klagesag.

Det foreslås præciseret, at kommunalbestyrelser frit kan henlægge sekretariatsbetjeningen helt eller delvis

til en anden kommune, herunder til et kommunalt fællesskab – men ikke til andre eksterne. Baggrunden for fortsat at udelukke sekretariatsbistand fra private er, at sekretariatsbetjeningen af skatteankenævn er så nært knyttet til uødelighed af forvaltningsmyndighed, at den ikke i almindelighed bør udøves af private.

Med forslaget tilstræbes at forbedre kommunalbestyrelsens mulighed for på en enkel måde at sikre en effektiv og retssikkerhedsmæssig forsvarlig sekretariatsbistand til skatteankenævnet. Sekretariatsbistanden kan således indpasses i et kommunalt samarbejde om skatteforvaltning.

Henlægges sekretariatsbistanden til en anden kommune eller et kommunalt fællesskab, vil denne ikke derved få terminaladgang til de oplysninger, der er registreret i Told- og Skattestyrelsen om borgerne i den kommune, som skatteankenævnet dækker.

Kommuner, der deltager i et kommunalt fællesskab, kan efter forslaget vælge mere almindeligt at lade kommunens skatteankenævn sekretariatsbetjene af andre end ansatte i fællesskabet. Herved sikres mod inhabilitet i sekretariatsbetjeningen.

Til nr. 6

Der er tale om en redaktionel samling af bestemmelser om selskabsligning i § 12 A. Den foreslåede bestemmelse står i dag i § 38, stk. 3.

En aftale om selskabsligning kan indeholde vilkår om, at ligningsarbejdet skal udføres under den ligningsansvarlige embedsmands ansvarsområde, jf. § 1, stk. 2.

Det foreslås præciseret, at aftale om kommunal ligning af selskaber kan indgås med et ligningscenter som nævnt i § 1 B.

Forslaget berører ikke de eksisterende aftaler mellem Told- og Skattestyrelsen og kommuner om selskabsligning.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at en aftale om selskabsligning kan bringes til ophør i aftaleperioden, selv om aftalen ikke er misligholdt, hvis alle aftaleparterne er enige derom, f.eks. hvis de kommunale aftaleparter i aftaleperioden ønsker at overføre aftalen om selskabsligning til et ligningscenter.

Til nr. 7

Det foreslås, at der åbnes for, at Ligningsrådet kan vælge at fastsætte flerårige planer for ligningen, eventuelt i form af en rullende planlægning.

De kommunale ligningsplaner vil i givet fald skulle indrettes derefter.

Til nr. 8

Bestemmelsen i § 15 er en bemyndigelse af skatteministeren til at bestemme landets inddeling i told- og skatteregioner mv.

Bestemmelsen står i et afsnit af loven, der har overskriften »De statslige skattemyndigheder«. Told- og skatteregionerne varetager imidlertid mange andre opgaver end skatteopgaver.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen redaktionelt flyttes til et andet afsnit af loven for dermed at tydeliggøre, at denne kompetence ikke kun vedrører skatteområdet, men også told- og afgiftsområdet mv., jf. forslaget nedenfor under § 1, nr. 15.

Til nr. 9

Efter § 16 bestemmer Told- og Skattestyrelsen tilsynsopgavernes fordeling på lignings- og ejendoms-vurderingsområdet mellem Told- og Skattestyrelsen og de statslige told- og skatteregioner. Endvidere er skatteministeren bemyndiget til at henlægge »regionsopgaver« til Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres således, at det klart fremgår, at den alene vedrører tilsynsopgaver som nævnt i § 12, § 13 og § 14, samt selskabsligningsopgaver efter § 12 A, stk. 1.

Det foreslås, at Told- og Skattestyrelsen ikke kun skal kunne bestemme disse opgavers fordeling mellem Told- og Skattestyrelsen og told- og skatteregionerne, men også disse opgavers fordeling på særlige forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, 2. pkt., jf. forslaget under § 1, nr. 15.

Endvidere foreslås skatteministerens bemyndigelse til at henlægge opgaver til Københavns og Frederiksberg kommuner ophævet som unødvendig. De opgaver, disse kommuner i dag varetager for Told- og Skattestyrelsen, varetages med anden lovhjemmel.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget under § 1, nr. 1, om adgang til at etablere kommunale fællesskaber om skatteforvaltning.

Til nr. 11 og 13

Der er i dag modstrid mellem § 20 C, stk. 1, og § 23, stk. 1, nr. 6.

Efter § 20 C, stk. 1, kan afslag på anmodning om bindende forhåndsbesked og myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelsen af en bindende forhåndsbesked ikke påklages til anden administrativ myndighed. Efter § 23, stk. 1, nr. 6, kan der klages til Landsskatteretten over sådanne afgørelser.

Det foreslås at afskære muligheden for at klage administrativt over myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelse af en bindende forhåndsbesked. Det svarer til retstilstanden før ændringen af § 23 ved lov nr. 1098 af 29. december 1997.

Derimod vil Ligningsrådets afvisning af at give en bindende forhåndsbesked kunne påklages til Landsskatteretten.

Til nr. 12

I § 21, stk. 3, sidste pkt., er det forudsat, at den, der har klaget til skatteankenævnet, har ret til – udover den begrundelse, der er givet ved klagens indgivelse, og udover de bemærkninger, der gives til den sagsfremstilling, nævnet lader udarbejde – at fremføre sine synspunkter vedrørende klagen overfor skatteankenævnet, enten skriftligt eller mundtligt, inden nævnet afgør klagen.

I praksis har det vist sig, at det kan være forbundet med vanskeligheder at få en udtalelse indenfor rimelig tid, specielt når det drejer sig om et møde med skatteankenævnet, fordi klageren eller dennes sagkyndige bistand ofte har en fyldt kalender. Foretræde for skatteankenævnet må jo normalt ske på et af skatteankenævnets ordinære møder, bl.a. fordi skatteankenævnet er et kollegialt organ.

Som bidrag til at muliggøre en hurtigere sagsbehandling i skatteankenævnene foreslås det derfor, at skatteankenævnet bemyndiges til i den enkelte sag at fastsætte en frist for afgivelse af en skriftlig eller mundtlig udtalelse overfor nævnet. Fristen kan efter forslaget ikke fastsættes til under 14 dage, og fristen kan kun fastsættes på grundlag af en konkret bedømmelse af behovet i den enkelte sag for at fastsætte en sådan frist.

Det er tanken i forretningsordenen for skatteankenævnet at bemyndige det enkelte skatteankenævnet til at henlægge denne beføjelse til formanden for nævnet.

Til nr. 14

Den gældende § 36, stk. 1, regulerer den indbyrdes kompetence mellem på den ene side de lokale skattemyndigheder og på den anden side Ligningsrådet og Landsskatteretten.

Det foreslås præciseret, at denne kompetencefordeling ikke kun skal gælde de lokale skattemyndigheder, men alle øvrige skattemyndigheder, og at denne kompetencefordeling ikke kun skal gælde sager som nævnt i skattestyrelseslovens § 2, men alle sager indenfor henholdsvis Ligningsrådets og Landsskatterettens kompetenceområder.

Det foreslås endvidere tydeliggjort, at denne kompetencefordeling ikke gælder i tilfælde som nævnt i

§ 35, stk. 4, hvor der er grundlag for ekstraordinær genoptagelse.

Til nr. 15

Efter den gældende § 38 bestemmer skatteministeren i vidt omfang sagsfordeling og klageveje på skatteministerens forretningsområde. Efter bestemmelsen kan skatteministeren endvidere fastsætte regler for henstand med betaling af restskat mv. i forbindelse med en klage. Og bestemmelsen bemyndiger skatteministeren til at indgå aftaler med kommuner om selskabsligning.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 6, foreslås bemyndigelsen vedrørende selskabsligning redaktionelt overflyttet til § 12 A, for derved at samle reglerne om selskabsligning.

De resterende bemyndigelser i den gældende § 38 foreslås opdelt i to paragraffer, § 38 og § 38 A.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse af skatteministeren i § 15 i skattestyrelsesloven til at bestemme landets inddeling i told- og skatteregioner mv. redaktionelt indarbejdes i § 38 A som stk. 1, jf. forslaget under § 1, nr. 8.

Det foreslås, at skatteministeren udtrykkelig bemyndiges til, udover inddeling af landet i told- og skatteregioner, at oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer eller mellemformer herimellem under Told- og Skattestyrelsen. Ud fra sædvanlig forvaltningsretlig teori antages skatteministeren allerede i dag at kunne oprette sådanne forvaltningsorganer indenfor finanslovens rammer, men det er fundet hensigtsmæssigt ved den foreslåede lovændring at fjerne enhver tvivl om denne mulighed.

Efter forslaget omfatter denne bemyndigelse til at oprette særlige forvaltningsorganer kun forvaltningsorganer, der oprettes under Told- og Skattestyrelsen.

Herved fastholdes Told- og Skattestyrelsens overordnede ansvar for skatte- told- og afgiftsadministrationen.

Den foreslåede bemyndigelse vil danne et solidt retligt grundlag for de allerede i dag etablerede toldcentre og tilsynsregioner med ejendomsvurderinger. Bemyndigelsen er tænkt anvendt som grundlag for etablering af en central enhed for ligning af de store selskaber mv., der i dag lignedes af Told- og Skattestyrelsen og for etablering af ekspertregioner i øvrigt og for etablering af særlige tilsynsregioner på ligningsområdet, således at kommuner kan samarbejde hen over landets inddeling i told- og skatteregioner i øvrigt.

Den stadig stigende kompleksitet i samfundet nødvendiggør, at der skabes mulighed for løbende at indrette organiseringen af den statslige told- og skatteforvaltning specifikt efter de opgaver, forvaltningen stilles over for, således at f.eks. den regionale kompetence ikke bliver en hindring for tværregionale samarbejder om opgaveløsningen.

Til § 2

Sekretariatsbetjening af vurderingsråd ydes efter vurderingsloven af kommunerne. Kommuner kan med skatteministerens godkendelse samarbejde om sekretariatsbetjeningen af et vurderingsråd, hvis vurderingsrådet accepterer samarbejdet.

På linie med forslagene ovenfor under § 1, nr. 1 og 2, foreslås, at denne godkendelsesordning afskaffes, således at kommuner fremover kan vælge at samarbejde om sekretariatsbetjeningen af et vurderingsråd, blot vurderingsrådet er indforstået hermed.

Til § 3

Det foreslås, at loven tillægges virkning fra den 1. januar 2002.

Høringssvar og kommentarer hertil

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Kommunernes Landsforening	<p>- Foreningen finder det positivt, at regeringen med forslaget øger kommunernes muligheder for at organisere skatteopgaven i overensstemmelse med lokale behov.</p> <p>- Foreningen tager afstand fra den generalisering, at organisering af kommunalt samarbejde i ligningscentre vil medføre en mere administrativt orienteret og effektiv ledelse.</p> <p>- Foreningen ønsker en præcisering af, at selv om samarbejde om skatteforvaltning (§ 1 A) og samarbejde i ligningscentre (§ 1 B) er to artsforskellige samarbejdsformer, bør de have samme mulighed for at overtage statslige opgaver som f.eks. selskabsligning.</p> <p>- Foreningen finder, at den samarbejdsform, som ligningscentre repræsenterer, er usmidig, men kan være god til at løse specialtunge opgaver som f.eks. selskabs- og erhvervs-ligning, men næppe god til at løse opgaver rettet mod den almindelige borger, der kræver nærhed og service. Specielt den helhedsorienterede sagsbehandling mellem bl.a. skat, social og inkasso vil ikke kunne udføres, hvis skatteopgaven udskilles i et ligningscenter.</p>	<p>- Baggrunden for forslaget om ligningscentre er, at de hidtil kendte samarbejdsformer skønnes ikke at være tilstrækkeligt stærke til effektivt at håndtere et samarbejde mellem et stort antal kommuner.</p> <p>- Det må bero på en konkret bedømmelse af det enkelte samarbejde, i hvilket omfang det kan overtage opgaver fra staten. De opgaver, der kan overtages fra staten, som f.eks. selskabsligning, er typisk specialisttunge opgaver, der må forudsætte en vis forvaltningsmæssig styrke.</p> <p>- De muligheder, der ligger i en digital forvaltning, mindsker behovet for at skatteforvaltningen ligger tæt på den almindelige borger.</p> <p>- Udskillelse af skatteopgaven i et ligningscenter skønnes kun at begrænse mulighederne for en helhedsorienteret sagsbehandling fsva. udveksling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Københavns Kommune	<p>- Kommunen efterlyser mulighed for at overføre andre opgaver end skatteopgaven til ligningscentre, f.eks. opkrævning og inddrivelse, sekretariatsbistand til skatteankenævn, påligning og opkrævning af ejendomsskatter, administration af lov om betaling af ejendomsskat, sekretariatsbistand til vurderingsråd og folkeregisteropgaven.</p> <p>- Kommunen efterlyser en bestemmelse, hvorefter oplysninger kan udveksles mellem en kommune og et ligningscenter, hvori kommunen deltager, i samme omfang som hvis skatteforvaltningen var forblevet en integreret del af kommunens øvrige forvaltning. Der henvises i den forbindelse til en sådan bestemmelse (§ 6) i lov nr. 52 af 31. januar 2001 om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse.</p> <p>- Kommunen forudsætter, at lovforslaget ikke vil påvirke den gældende ordning, hvor Københavns Kommune varetager særlige skatteopgaver for staten.</p>	<p>- Organiseringen af opkrævning og inddrivelse, administration af ejendomsskatter mv., og folkeregistrering henhører under Indenrigsministeriet, der på det foreliggende grundlag er tilbageholdende med at åbne for, at yderligere opgaver overføres til ligningscentre. Fsva. sekretariatsbetjening af skatteankenævn og vurderingsråd er lovforslaget efterfølgende tilrettet, således at det tydeligere fremgår, at ligningscentre kan varetage disse sekretariatsopgaver.</p> <p>- Udskillelse af skatteopgaven i et ligningscenter skønnes kun at begrænse mulighederne for en helhedsorienteret sagsbehandling fsva. udveksling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.</p> <p>- Der er ingen intentioner i lovforslaget om at ændre på opgavefordelingen mellem staten og Københavns Kommune.</p>
Frederiksberg Kommune	Ingen	Ingen
Skattechefforeningen	<p>- Foreningen finder det positivt, at kommunerne får ret til på en enkel og ubureaukratisk måde at samarbejde om skatteforvaltningen.</p> <p>- Foreningen forudsætter, at de to samarbejdsformer, der nævnes i lovforslaget (§ 1 A og § 1 B), er ligeværdige og reelle alternativer til løsningen af fremtidens ligningsopgaver.</p> <p>- Foreningen efterlyser en bestemmelse, hvorefter oplysninger fortsat kan overføres uhindret fra en skatteforvaltning, der er udskilt i et ligningscenter, til kommunens øvrige forvaltninger.</p>	<p>- Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget ser regeringen gerne, at ligningsopgaven løses i kommunalt regi. Men det må bero på en konkret bedømmelse af det enkelte samarbejde, i hvilket omfang det kan overtage opgaver fra staten.</p> <p>- Udskillelse af skatteopgaven i et ligningscenter skønnes kun at begrænse mulighederne for en helhedsorienteret sagsbehandling fsva. udveksling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Skatterevisorforeningen	<p>- Foreningen ”finder grundlæggende ikke, at forslaget et tilstrækkeligt til på en gang at løse kompetenceproblemer og det faglige miljø i de mindste kommuner, som i givet fald på frivillighedens alter ikke ønsker at indgå i et fællesskab eller medvirke i et ligningscenter. Desuden kan de forskellige muligheder for samarbejde næppe undgå at skabe usikkerhed hos borgere og virksomheder i henseende til, hvor de skal have ordnet deres mellemværende med skattemyndighederne.” Foreningen foreslår derfor lovforslaget udskudt, og i stedet igangsæt et udvalgsarbejde, der skal se på den fremtidige ligningsstruktur.</p> <p>- Foreningen foreslår, at skæringsdagen for etablering af samarbejder ændres fra den 1. juli til den 1. januar under hensyn til det kommunale budget- og regnskabsår. Det samme gælder ligningsplanperiodens begyndelse.</p>	<p>- En begrundelse for forslaget om ligningscenter er et ønske om at skabe store stabile kommunale centre til løsning af skatteopgaverne. I sådanne store centre vil alle skatteopgaverne kunne samles, således at borgerne kun skal henvende sig et sted, for at få svar på skatte spørgsmål.</p> <p>- De muligheder, der ligger i en digital forvaltning, indebærer, at borgerne i højere grad end hidtil vil kunne ordne deres mellemværender med skatteforvaltningen fra en terminal i hjemmet eller på biblioteket. Behovet for en ”nærbutik” kan derved mindskes.</p> <p>- Det kan diskuteres, om forslaget for planperiodens begyndelse skal være hensynet til rytmen i ligningsarbejdet eller hensynet til kommunernes budget- og regnskabsår. Hidtil er, i forståelse med kommunerne, udgangspunkt taget i hensynet til rytmen i ligningsarbejdet.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Foreningen af Danske Skatteankenævn	<p>- Foreningen udtrykker betænkelighed ved fokuseringen på store skatteankenævn. Foreningen vil nødtigt miste de gode elementer, der er forbundet med lokale skatteankenævn. Foreningen efterlyser derfor mulighed for, at en kommune kan bevare sit skatteankenævn, selv om kommunen i øvrigt deltager i et ligningscenter.</p> <p>- Foreningen er betænkelig ved forslaget om, at nævnsmedlemmer skal kunne afsættes i funktionsperioden, hvis der dannes et fælles skatteankenævn.</p> <p>- Foreningen efterlyser en præcisering af at kommuner, der deltager i et ligningscenter, ikke nødvendigvis behøver at lade ligningscentret sekretariatsbetjene kommunens skatteankenævn.</p> <p>- Foreningen foreslår, at adgangen til at behandle klager over selskabsligning tilbageføres til skatteankenævnene i det omfang, denne ligning er foretaget af en kommune.</p>	<p>- Lovforslaget ændrer ikke på, at den enkelte kommunalbestyrelse kan afgøre, om den vil bevare et "eget" skatteankenævn i kommunen eller gå sammen med nabokommuner om at etablere fælles skatteankenævn. Kommunalbestyrelsen kan dermed også frit foretage en afvejning af fordele og ulemper ved "stort eller småt".</p> <p>- Efter forslaget, som det nu ligger, kan nævnsmedlemmer kun afsættes i funktionsperioden, hvis etableringen af et fælles skatteankenævn har sammenhæng med etablering af et kommunalt samarbejde om skatteforvaltning i øvrigt.</p> <p>- Det er nu præciseret i forslaget, at deltagelse i et ligningscenter ikke indebærer, at skatteankenævnet nødvendigvis skal sekretariatsbetjenes af centret.</p> <p>- Det anses fortsat for hensigtsmæssigt, at der kun kan klages én gang administrativt over selskabsligning, og at denne klageinstans er Landsskatteretten.</p>
Den Danske Skatteborgerforening	Ingen	Ingen
Advokatrådet	<p>- Rådet er betænkelig ved forslaget om at skatteankenævn kan fastsætte en frist for afgivelse af en udtalelse overfor nævnet.</p> <p>- Rådet er uenig i, at der ikke skal kunne klages administrativt over Told- og Skattestyrelsens opgørelser over myndighedernes tidsforbrug ved afgivelse af en bindende forhåndsbesked.</p>	<p>- Det er nu præciseret i forslaget, at fristen skal fastsættes efter en konkret vurdering af den enkelte sag, og at fristen ikke kan være på under 14 dage.</p> <p>- Reglerne for opgørelse af betaling for en bindende forhåndsbesked er så lempelige, at der ikke er grundlag for at etablere en klageordning.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Foreningen af Registrerede Revisorer	<ul style="list-style-type: none"> - Foreningen hilser forslaget om ligningscentre velkomment. - Foreningen mener, at kommunerne skal have mulighed for at henlægge sekretariatsbetjeningen af skatteankenævn til private. - Foreningen mener, at muligheden for at udveksle oplysninger mellem et ligningscenter og de øvrige dele af kommunens forvaltning bør bevares. - Foreningen er uenig i, at der ikke skal kunne klages administrativt over opgørelser af myndighedernes tidsforbrug ved afgivelse af en bindende forhåndsbesked. - Foreningen efterlyser regler for, at skatteankenævn skal oplyse klagerne om den forventede sagsbehandlingstid. 	<ul style="list-style-type: none"> - Efter forslaget kan en kommune frit henlægge sekretariatsbetjening af kommunens skatteankenævn til en anden kommune. Den enkelte kommune får dermed god mulighed for at undgå inhabilitet i sekretariatsbetjeningen. - Udskillelse af skatteopgaven i et ligningscenter skønnes kun at begrænse mulighederne for en helhedsorienteret sagsbehandling fsva. udveksling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold. - Reglerne for opgørelse af betaling for en bindende forhåndsbesked er så lempelige, at der ikke er grundlag for at etablere en klageordning. - Regler om oplysning om sagsbehandlingstider i skatteankenævn kan fastsættes administrativt. Spørgsmålet vil blive taget med i den revision af forretningsorden for skatteankenævn, der skal foretages som opfølgning på, at dette lovforslag vedtages.
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	<ul style="list-style-type: none"> - Forening hilser generelt forslaget om færre ligningsenheder velkomment. - Foreningen foreslår, at den frist, skatteankenævn efter forslaget skal kunne fastsætte for afgivelse af en udtalelse overfor nævnet, lovfæstes til ikke under én måned. 	<ul style="list-style-type: none"> - Det er nu præciseret i forslaget, at fristen skal fastsættes efter en konkret vurdering af den enkelte sag, og at fristen ikke kan være på under 14 dage.

Bilag 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Kommunalbestyrelsen*

§ 1. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for, at der hvert år udarbejdes en plan for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde, og at planen følges. Planen skal tage hensyn til de anvisninger og den plan, der er nævnt i § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udpeger en person, der er ansat i kommunen, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde, jf. § 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser.

Stk. 3. Med skatteministerens godkendelse kan to eller flere kommunalbestyrelser udpege en person, der er ansat i en af kommunerne, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde vedrørende alle eller grupper af skattepligtige i de pågældende kommuner. Skatteministeren kan med et passende varsel tilbagekalde en godkendelse af en fælleskommunal administration, hvis skatteministeren skønner, at forudsætninger for godkendelsen ikke opfyldes.

Lovforslaget

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (Skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 859 af 13. september 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 483 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

§ 1

1. § 1 med overskrift ophæves, og i stedet ind-sættes:

»Kommunalbestyrelsen

§ 1. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for, at der hvert år udarbejdes en plan for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde, og at planen følges. Planen skal tage hensyn til de anvisninger og de planer, der er nævnt i § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udpeger en person, der er ansat i kommunen, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser.

Samarbejde om skatteforvaltning

§ 1 A. To eller flere kommunalbestyrelser kan i fællesskab udpege en person, der er ansat i en af kommunerne, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde vedrørende alle eller grupper af skattepligtige i de pågældende kommuner, jf. § 1, stk. 2.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Den centrale told- og skatteforvaltning, jf. § 12, skal skriftligt orienteres om samarbejdsaftalen senest en måned, før samarbejdet iværksættes. Det samme gælder, hvis kredsen af skattepligtige i samarbejdet eller kredsen af skattepligtige, der er henført under samarbejdet, ændres, eller hvis samarbejdet ophæves. Etablering, ophævelse eller ændringer som nævnt af et samarbejde kan kun ske fra en 1. juli.

Stk. 3. Kommunalbestyrelser, der samarbejder om ligning, kan lade udarbejde en fælles ligningsplan. En fælles ligningsplan fritager ikke den enkelte kommunalbestyrelse for ansvaret efter § 1, stk. 1.

Ligningscentre

§ 1 B. To eller flere kommunalbestyrelser kan henlægge de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen som skattemyndighed, til bestyrelsen for et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, vedrørende alle skattepligtige i de pågældende kommuner. Deltagere i fællesskabet må alene være de kommuner, som henlægger skattemyndigheden til fællesskabet, jf. § 11, stk. 2.

Stk. 2. Etablering af et kommunalt fællesskab eller ændring af et kommunalt fællesskab ved ind- eller udtræden af kommuner skal ske med virkning fra en 1. juli. Det samme gælder, hvis fællesskabet ophæves.

Stk. 3. Den centrale told- og skatteforvaltning, jf. § 12, skal skriftligt orienteres om samarbejdsaftalen senest en måned, før det kommunale fællesskab begynder sit virke. Det samme gælder ændringer i samarbejdsaftalen, herunder opsigelse af aftalen.

Stk. 4. Det kommunale fællesskabs overordnede ledelse varetages af en bestyrelse. Bestyrelsen sammensættes af mindst en repræsentant for hver af de deltagende kommunalbestyrelser.

Stk. 5. Bestyrelsen er ansvarlig for, at der udarbejdes en plan som nævnt i § 1, stk. 1. Planen udarbejdes som en fælles plan for det kommunale fællesskabs ligningsarbejde.

*Gældende formulering***§ 6. ---**

Stk. 2. Skatteministeren kan efter anmodning godkende etablering af et fælleskommunalt skatteankenævn for en funktionsperiode. Følgende betingelser skal alle være opfyldte, for at en godkendelse kan gives:

- 1) At kommunalbestyrelserne i samtlige de kommuner, der vil blive omfattet af det fælleskommunale skatteankenævn, er enige om etableringen.
- 2) At det fælleskommunale skatteankenævn alene dækker kommuner, der ligger i samme told- og skatteregion.
- 3) At kommunalbestyrelserne er enige om antallet af medlemmer i det fælleskommunale skatteankenævn og om fordelingen af pladserne mellem de berørte kommuner i forhold til antallet af indbyggere i kommunerne.
- 4) At kommunalbestyrelserne er enige om, hvorledes det fælleskommunale skatteankenævn sekretariatsbetjenes, herunder om afholdelse af udgifterne til sekretariatsbetjeningen.

Stk. 3. Skatteankenævnets medlemmer og stedfortrædere vælges blandt de personer, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Valget sker på kommunalbestyrelsens konstituerende møde og har virkning for kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Stk. 4-6. ---

Lovforslaget

Stk. 6. Bestyrelsen udpeger en person, der er ansat i det kommunale fællesskab, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde, jf. § 1, stk. 2. Bestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser.«.

2. § 6, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* To eller flere kommunalbestyrelser kan etablere et fælles skatteankenævn, hvis de er enige om:

- 1) Antallet af medlemmer af nævnet.
- 2) Fordelingen af pladserne i nævnet mellem de berørte kommuner.
- 3) Sekretariatsbetjeningen af nævnet.

Herudover er det en betingelse for nævnets oprettelse, at den centrale told- og skatteforvaltning skriftligt er orienteret om samarbejdsaftalen senest en måned før funktionsperiodens begyndelse, jf. stk. 3.«.

3. I § 6, stk. 3, indsættes som 3. pkt.

»Uanset 1. og 2. pkt., kan et fælles skatteankenævn etableres i den ordinære funktionsperiode for resten af denne periode, hvis etableringen har sammenhæng med etablering af et samarbejde som nævnt i § 1 A eller et fællesskab som nævnt i § 1 B. Funktionsperioden for medlemmerne af de skatteankenævne, der erstattes af det fælles skatteankenævn, afkortes dermed tilsvarende.«.

*Gældende formulering***§ 10. - - -**

Stk. 2. For at det samlede skatteankenævn kan afsige kendelse, skal mindst halvdelen af nævnets medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. For at et besluttende led kan afsige kendelse, skal mindst 3 medlemmer eller deres stedfortrædere deltage i afgørelsen. Formanden eller, hvor denne er forhindret, en næstformand skal deltage i alle afgørelser. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende. Ethvert medlem kan kræve en sag forelagt for det samlede skatteankenævn.

§ 11. Den kommunale skattemyndighed yder sekretariatsbistand til skatteankenævnet. Nævnet kan anmode sekretariatet om at være repræsenteret ved nævnets møder.

Stk. 2. Den, som tidligere har deltaget i en afgørelse om ansættelse eller i øvrigt har medvirket ved behandlingen af en sag efter § 2, må ikke yde sekretariatsbistand til skatteankenævnet ved behandling af en klage til skatteankenævnet over samme afgørelse.

Stk. 3. En kommune, der ikke kan sikre den i stk. 2 foreskrevne habilitet hos sit personale, skal anvende ekstern sekretariatsbistand.

§ 12 A. Told- og skatteforvaltningen foretager skatteansættelser af indkomst for juridiske personer bortset fra dødsboer. § 3, stk. 4 og 5, § 21, stk. 3, 1.-4. pkt., og § 38 finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser i 1. instans efter 1. pkt. påklages til Landsskatteretten.

§ 13. Den centrale told- og skatteforvaltning udarbejder hvert år planer for den almindelige ligning af fysiske personer og dødsboer samt ejendomsvurdering og planer for tilsynet med dette arbejde.

Stk. 2 og 3. - - -

Lovforslaget

4. I § 10, stk. 2, 3. pkt., udgår: », hvor denne er forhindret,«.

5. § 11 affattes således:

»**§ 11.** Kommunalbestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnet. Sekretariatet skal have en leder.

Stk. 2. Sekretariatsbistanden skal udføres af ansatte i kommunen eller af ansatte i en anden kommune eller i et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B. En kommune, der deltager i et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B, kan vælge at lade kommunens skatteankenævn sekretariatsbetjene af andre kommunalt ansatte end ansatte i fællesskabet.

Stk. 3. Skatteankenævnet kan lade sekretariatet være repræsenteret ved nævnets møder.«.

6. I § 12 A indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Skatteministeren kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse eller med bestyrelsen for et kommunalt fællesskab som nævnt i § 1 B om udførelse af ligning af juridiske personer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen, henholdsvis det kommunale fællesskab.«.

7. I § 13, *stk. 1*, indsættes efter »hvert år«: »et- eller flerårige«.

Gældende formulering

§ 15. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skattekrede og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger.

§ 16. De regionale told- og skatteforvaltninger varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne, herunder tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst og ejendomsværdi, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på en behørig og ensartet måde inden for told- og skattekredsene.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter bestemmelser for, i hvilket omfang Københavns og Frederiksberg Kommuner varetager opgaver af den karakter, der påhviler de regionale told- og skatteforvaltninger.

§ 18. - - -

Stk. 3. I de tilfælde, hvor en kommune gentagne gange ikke har opnået de forventede resultater af ligningsarbejdet, kan Ligningsrådet efter indstilling fra den centrale told- og skatteforvaltning give kommunen bindende direktiver for ligningsarbejdet, herunder pålæg om, at nærmere angivne dele af dette arbejde skal udføres af eksperter sagkyndige for kommunens regning.

Stk. 4. - - -

§ 20 C. Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelsen af tidsforbruget efter § 20 B, stk. 3, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Lovforslaget

8. § 15 ophæves.

9. § 16 affattes således:

»§ 16. De forvaltningsorganer, der er oprettet efter § 38 A, stk. 1, varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne efter § 12, § 13 og § 14, samt selskabsligning efter § 12 A, stk. 1.«.

10. I § 18, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder kommunale fællesskaber som nævnt i § 1 B.«.

11. I § 20 C, stk. 1, ændres »Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelse« til: »Opgørelse«.

*Gældende formulering***§ 21. - - -**

Stk. 3. Forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal der udarbejdes en sagsfremstilling. Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Hvis ikke nævnet fuldt ud kan imødekomme klagerens påstand, sendes sagsfremstillingen til klageren med opfordring til at fremkomme med bemærkninger til fremstillingen inden 14 dage. Stk. 2, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Klageren oplyses samtidig om, at klageren i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet, før klagen afgøres.

Stk. 4 og 5. - - -

§ 23. - - -

6) Spørgsmål om bindende forhåndsbesked efter § 20 A, jf. § 17, stk. 3, 2. pkt., og § 20 C, stk. 1.

Stk. 2. - - -

§ 36. De lokale og statslige skattemyndigheder kan ikke træffe afgørelse i sager, som er nævnt i § 2, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Stk. 2. - - -

§ 38. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Det samme gælder afgørelser på ministerens forretningsområde i øvrigt. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Lovforslaget

12. I § 21, stk. 3, indsættes som 6. pkt.:

»Skatteankenævnet kan fastsætte en frist på ikke under 14 dage for afgivelse af en sådan udtalelse overfor skatteankenævnet.«.

13. I § 23, stk. 1, nr. 6, udgår: », og § 20 C, stk. 1.«.

14. § 36, stk. 1, affattes således:

»§ 36. De lokale skattemyndigheder og de statslige skattemyndigheder kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse, bortset fra tilfælde som nævnt i § 35, stk. 4.«.

15. § 38 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 38. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

Bilag til f. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

Gældende formulering

Stk. 2. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.

Stk. 3. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan indgå aftaler med en kommunalbestyrelse om udførelsen af ligning af juridiske personer bortset fra dødsboer med dertil hørende administrative opgaver. I aftalen, der kan være et- eller flerårig, kan indgå bestemmelser om ydelse af vederlag til kommunen.

§ 39 A. ----

Stk. 2. Skatteministeren kan godkende, at den i stk. 1 nævnte bistand til vurderingsrådene af kontormæssig art ydes af to eller flere kommuner i fællesskab.

Lovforslaget

§ 38 A. Skatteministeren fastsætter landets inddeling i told- og skatte kredse og placeringen af regionale told- og skatteforvaltninger. Skatteministeren kan i øvrigt oprette særlige centrale eller regionale forvaltningsorganer under den centrale told- og skatteforvaltning.

Stk. 2. Skatteministeren kan bemyndige statslige told- og skatteforvaltninger eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelse på ministerens forretningsområde. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser, herunder om at afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.«

§ 2

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 18. september 2001, foretages følgende ændring:

1. § 39 A, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Den sekretariatsbistand, der er nævnt i stk. 1, kan med vurderingsrådets godkendelse ydes af to eller flere kommuner i fællesskab.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2002.

Til lovforslag nr. L 58. Skriftlig fremsættelse (24. oktober 2001)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og lov om vurdering af landets faste ejendom. (Styrkelse af den kommunale ligning m.v.).

(Lovforslag nr. L 58).

Formålet med lovforslaget er at muliggøre, at skatteforvaltningen effektiviseres gennem en samling på færre enheder. Den stadigt stigende kompleksitet i samfundet og øgede krav fra borgerne om offentlig service stiller sådanne krav til skatteforvaltningen, at den bør samles på færre enheder for at opnå den nødvendige faglige tyngde og styrke. Samtidig vil færre enheder på længere sigt kunne frigøre personalemæssige ressourcer til brug andre steder i den offentlige forvaltning. Og færre enheder vil forenkle den lidt komplicerede organisering af skatteforvaltningen, der findes i dag.

Der lægges i lovforslaget op til at styrke den kommunale ligning ved at give den enkelte kommunalbestyrelse større muligheder for at tilrettelægge skatteforvaltningen efter kommunens behov. Øget kommunalt samarbejde om skatteforvaltning vil give bedre muligheder for at foretage den nødvendige investering og udnytte de muligheder, der ligger i den digitale forvaltning.

Formålet med lovforslaget er tillige at give de statslige skatte- og afgiftsmyndigheder bedre muligheder for løbende at tilpasse den statslige organisation til de til enhver tid gældende krav, herunder til udviklingen i den kommunale forvaltning.

Der stilles forslag om, at kommuner i fællesskab skal kunne henlægge skatteforvaltningen til særlige ligningscentre, der oprettes efter regler herom i kommunestyrelsesloven og bestyres af de samarbejdende kommuner. Sådanne lignings-

centre vil være selvstændige forvaltningsmyndigheder, adskilt fra de deltagende kommuners øvrige forvaltning.

Baggrunden for forslaget er en vurdering af, at et samarbejde mellem et stort antal kommuner ikke effektivt kan gennemføres uden etablering af en særlig organisation, der er fokuseret på administration af skatteforvaltningen.

Der stilles forslag om, at kommunerne skal kunne etablere fælles skatteankenævn i den fireårige funktionsperiode for nævnsmedlemmerne, når det sker i forbindelse med etablering af et samarbejde med andre kommuner om ligning. I forslaget ligger så også, at funktionsperioden for medlemmerne af de skatteankenævne, der nedlægges, afkortes tilsvarende.

Efter lovforslaget skal kommunerne frit kunne lade skatteankenævn sekretariatsbetjene af ansatte i andre kommuner, men ikke af andre eksterne.

Der stilles forslag om, at den hidtidige ordning, hvorefter skatteministeren skal godkende etablering af kommunale samarbejder om ligning og skatteankenævn, erstattes af en orienteringsordning, hvorefter de kommuner, der ønsker at samarbejde, blot skal orientere Told- og Skattestyrelsen herom, senest en måned inden samarbejdet iværksættes. Baggrunden for forslaget er den opfattelse, at kommunerne som udgangspunkt selv bør tage ansvaret for, hvorledes de vælger at organisere skatteforvaltningen.

Efter lovforslaget skal skatteankenævn kunne fastsætte en frist på ikke under 14 dage for klagerens afgivelse af en udtalelse over for skatteankenævnet. Forslaget skal ses i lyset af, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i skatteankenævn er meget lang. Fristen vedrører alene de tilfælde, hvor en klager - udover at afgive en kommentar til den sagsfremstilling, nævnet fremsender - ønsker at udtale sig direkte overfor nævnet.

Endelig stilles der forslag om, at skatteministeren kan oprette særlige forvaltningsorganer under den centrale told- og skatteforvaltning. Forslaget har til formål bl.a. at skabe et solidt grundlag for dels at henlægge de statslige tilsynsopgaver vedrørende den kommunale ligning til kun en del af de 29 told- og skatteregioner, dels at etablere særligt specialiserede for-

valtningsorganer på told- og afgiftsområdet. Derudover vil bemyndigelsen blive brugt til at etablere en særlige central myndighed til ligning af de store selskaber, der i dag lignedes af Told- og Skattestyrelsen.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.